

grønt parti, fordi det jo åbenbart, som jeg må forstå det her, handler mere om, at hvis man er et grønt parti, går man ind for, at der skal være et stort regelbureaukrati, og at der skal være masser af forordninger, som folk har svært ved at komme igennem, ellers er man ikke rigtig grøn.

Det er jo lidt ærgerligt, at jeg stiller et spørgsmål, som i sin enkelhed går ud på, om hr. Jørn Jespersen vil være med til, at man i Miljøudvalget i hvert fald forsøger at få det her forslag gjort mere enkelt, for vi kan altså ikke diskutere substansen, kun diskutere, som hr. Jørn Jespersen udtrykker det, at han håber, at det her forslag vil medføre, at man får delt partierne i to grupper: dem, der er grønne, og dem, der ikke er. Og det er da en melding til befolkningen: at substansen i lovforslaget er underordnet, bare vi kan køre lidt valgpolitik herinde.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge SF's ordfører, om ikke SF's ordfører kan bekræfte, at for at vurdere, om en given produktion er bæredygtig, er det en forudsætning, at man laver en costbenefitanalyse.

Svend Aage Fauherholdt (DF):

Det er vores indtryk i Dansk Folkeparti, at alle partier, der er repræsenteret her i Folketinget, stiler efter et godt miljø, og det er jo en god ting at samarbejde om. Så når vi har det lovforslag på dagsordenen i dag om at implementere konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser og adgang til klage- og domstolsafgørelser på miljøområdet, så er det selvfølgelig et lovforslag, som vi studerer nøje.

Det her forslag giver en øget kontrol, uanset om der er et monopol, klagemuligheder og aktindsigt, ja udvidede klagemuligheder.

Hertil kommer, at antallet af klageberettigede udvides til at omfatte ikke bare landsdækkende foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, men også organisationer, der repræsenterer væsentlige rekreative interesser, og brugere af naturen får tillige en klageadgang.

Jamen den har vi da også i dag. Vi har den da ude i kommunerne og ude i amterne. Vi hører jo jævnligt fra ganske almindelige organisationer, som siger til os politikere: Her er et eller andet, som I må se på.

Da lovforslaget samtidig øger det antal afgørelser, der kan klages over, vil det kun betyde et stærkt stigende antal klagesager.

Lovforslaget vil medføre en øget offentlig adgang til miljøoplysninger, f.eks. oplysninger om emissioner fra virksomheder. Også på dette punkt er vi betænkelige i Dansk Folkeparti, idet det hævdes, at sådanne oplysninger let vil kunne sløres, for det er tænkeligt, at dette i visse tilfælde er korrekt, men der vil naturligvis skulle anvendes tid i virksomhederne på at indekse eller slette følsomme data, og da der med lovforslaget samtidig lægges op til, at flere af miljøoplysningerne skal offentliggøres, vil arbejdet ikke blive mindre. Det er derfor ikke korrekt, når man hævder, at lovforslaget ingen administrative konsekvenser har for erhvervslivet.

Samlet finder Dansk Folkeparti, at lovforslaget på visse punkter bygger på fortolkninger af konventionsteksten, som det er tvivlsomt om der er dækning for. Samtidig finder vi, at der reelt ikke er foretaget en vurdering af de administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget for erhvervslivet.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil ikke deltage i konkurrencen eller gættelegen om, hvilke af partierne i Folketinget der reelt er miljøvenlige og har en sund sjæl, hvad det angår. Det kan man godt have sine tvivl om en gang imellem. Jeg tror, det skifter lidt, alt efter hvad det er for en sag, vi er inde i.

Når det gælder Århuskonventionen, som jo på mange måder er en fornuftig ting, oplever jeg den jo i virkeligheden som et godt dansk initiativ på lige fod med mange af de andre initiativer, vi tager ude i verden, nemlig at hjælpe til med det, vi også kalder capacity building i andre sammenhænge. Men at påstå, at vi er i en situation, hvor vi i Danmark nu skal til at lave en lovgivning på det her område, langt før man er klar med nogle fælles overvejelser i EU – vi kan jo ikke forvente ratificering i EU før om tidligst et års tid eller sådan noget – er en mærkværdig fremgangsmåde.

Vi kunne jo lige så godt have taget sagen ned i Folketingssalen og godkendt og priset Århuskonventionen, så vi var enige om dét. På nuværende tidspunkt er de, der har ratificeret, så vidt jeg er oplyst, Moldavien og Turkmenistan. Det er stort set så langt, man er nået, hvad det angår, plus at en lang række andre lande selvfølgelig har udtalt sig positivt og har besluttet sig for, at det er den rigtige vej osv.